

Sygn. akt: *XVII Amz 55/13*

POSTANOWIENIE

Dnia 02 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Maria Witkowska**

Protokolant: sekretarz sądowy Patrycja Żuk

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2014r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z zażalenia (...) **S.A. z siedzibą w B.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o **wydanie świadectwa pochodzenia**

na skutek zażalenia (...) S.A. z siedzibą w B. na postanowienie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 28 grudnia 2012r. Nr (...) (...) (...) (...) (...)

postanawia:

1) **oddalić zażalenie,**

2) **zasądzić od (...) S.A. z siedzibą w B. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt Amz 55/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 grudnia 2012r. nr (...) (...) (...) (...) (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po rozpatrzeniu wniosku (...) S.A. z siedzibą w B. o wydanie świadectwa pochodzenia z dnia 23 kwietnia 2012r., który wpłynął do Urzędu Regulacji Energetyki dnia 09 maja 2012r., na podstawie art. 219 w zw. z art. 123 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059) oraz w związku z § 6 ust. 4 pkt 1 i 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii (Dz. U. z 2008 r. nr 156, poz. 969, z późn. zm.), odmówił wydania świadectwa pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostce wytwórczej Elektrownia (...) zlokalizowanej w miejscowości R., w okresie od 01 marca 2012 r. do 31 marca 2012 r. w ilości 35 937,809 MWh dla przedsiębiorcy (...) S.A. z siedzibą w B..

(...) S.A. z siedzibą w B. w złożonym zażaleniu zaskarżyła postanowienie Prezesa URE w całości.

Strona powodowa wniosła o uchylenie zaskarżonego Postanowienia przez Sąd w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Prezesa URE, zasądzenie od Prezesa URE na rzecz Powoda zwrotu kosztów

postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych oraz zobowiązanie Prezesa URE, na podstawie przepisu art. 248 § 1 KPC, do przedstawienia i złożenia do akt sprawy w oryginałach następujących dokumentów celem przeprowadzenia na ich podstawie dowodów, o których mowa w uzasadnieniu pozwu, tj.:

- decyzji Prezesa URE z dnia 4 maja 2009 r. w sprawie zmiany koncesji polegającej na rozszerzeniu dotychczasowej działalności o współspalanie paliw konwencjonalnych i biomasy w odniesieniu do czterech kotłów parowych oznaczonych numerami od 1 do 4 wydanej na rzecz Powoda wraz z załącznikami, w tym Dokumentacją Uwierzytelniającą i Opinią jednostki akredytowanej;

- decyzji Prezesa URE z dnia 2 kwietnia 2010 r. w sprawie zmiany koncesji polegającej na rozszerzeniu dotychczasowej działalności o współspalanie paliw konwencjonalnych i biomasy w odniesieniu do kolejnych czterech kotłów parowych oznaczonych numerami od 5 do 8 wydanej na rzecz Powoda wraz z załącznikami, w tym Dokumentacją Uwierzytelniającą i Opinią jednostki akredytowanej;

decyzji Prezesa URE z dnia 7 października 2011 r. w sprawie zmiany koncesji polegającej na rozszerzeniu dotychczasowej działalności o spalanie paliw konwencjonalnych w odniesieniu do kotła parowego oznaczonego nr 14 wydanej na rzecz Powoda;

- świadectwa pochodzenia nr (...) wydanego przez Prezesa URE w dniu 07 kwietnia 2012 r.;

- świadectwa pochodzenia nr (...) wydanego przez Prezesa URE w dniu 19 kwietnia 2012 r.;

- świadectwa pochodzenia nr (...) wydanego przez Prezesa URE w dniu 28 sierpnia 2012 r.;

- świadectwa pochodzenia nr (...) wydanego przez Prezesa URE w dniu 28 sierpnia 2012 r.;

- świadectwa pochodzenia nr (...) wydanego przez Prezesa URE w dniu 23 kwietnia 2012 r.;

- świadectwa pochodzenia nr (...) wydanego przez

Prezesa URE w dniu 23 kwietnia 2012 r.;

- świadectwa pochodzenia nr (...) wydanego przez

Prezesa URE w dniu 23 kwietnia 2012 r.;

- świadectwa pochodzenia nr (...) wydanego przez

Prezesa URE w dniu 23 kwietnia 2012 r.;

- świadectwa pochodzenia nr (...) wydanego przez

Prezesa URE w dniu 23 kwietnia 2012 r.;

- świadectwo pochodzenia nr (...) wydanego przez

Prezesa URE w dniu 23 kwietnia 2012 r.;

- świadectwa pochodzenia nr (...) wydanego przez

Prezesa URE w dniu 23 kwietnia 2012 r.;

- świadectwa pochodzenia nr (...) wydanego przez

Prezesa URE w dniu 12 grudnia 2012 r.;

- pisma Prezesa URE z dnia 16 listopada 2012 r.

- pisma Prezesa URE z dnia 27 września 2012 r.

- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów wymienionych w uzasadnieniu niniejszego zażalenia, na okoliczności tam opisane, a ponadto z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy administracyjnej zainicjowanej złożeniem wniosku przez Powoda, na skutek którego wydane zostało Postanowienie na okoliczność ich treści i przebiegu postępowania administracyjnego, ponadto na okoliczności wskazane w uzasadnieniu zażalenia;

Powód zaskarżonemu postanowieniu zarzucił:

1. naruszenie przepisu art. 9e ust. 3 w zw. art. 9e ust. 5a Ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne poprzez jego niezastosowanie polegające na odmowie wydania świadectwa pochodzenia zgodnie z wnioskiem Powoda pomimo braku występowania negatywnych przesłanek jego wydania.

2. naruszenie przepisu § 6 ust. 4 pkt 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii, (dalej (...)) w zw. z art. 9e ust. 3 w zw. z art. 9e ust. 5a PE, poprzez ich błędną interpretację polegające na przyjęciu, że wydanie świadectwa pochodzenia zgodnie z wnioskiem Powoda jest uzależnione od spełnienia przez Powoda warunków Rozporządzenia (...) określonych § 6 ust. 4 pkt 1 i 3 tego Rozporządzenia.

3. naruszenie przepisu art. 32 ust. 1 PE w zw. z art. 58 ust. 2 Ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (dalej (...)) w związku z art. 41 ust. 3 PE poprzez ich niewłaściwą interpretację a równocześnie ich niewłaściwe zastosowanie polegające na odmowie wydania świadectwa pochodzenia zgodnie z wnioskiem w sytuacji, gdy Powód działał w okresie objętym wnioskiem o wydanie świadectwa pochodzenia i nadal działa na podstawie ważnej koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej.

4. naruszenie przepisu art. 6 i 7 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (dalej (...)) i art. 7 Konstytucji RP, poprzez działanie Pozwanego niezgodnie z przepisami prawa oraz zaniechanie podjęcia wszelkich kroków niezbędnych do wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienia sprawy.

5. naruszenie przepisu art. 11 KPA w zw. z art. 124 § 2 KPA w zw. z art. 107 § 3 KPA w zw. z art. 126 KPA poprzez brak odpowiedniego wyjaśnienia przesłanek, którymi Pozwany kierował się przy wydawaniu zaskarżonego Postanowienia.

6. naruszenie przepisu art. 124 § 1 KPA poprzez brak wskazania przez Pozwanego podstawy prawnej odmowy wydania świadectwa.

7. naruszenie przepisu art. 8 KPA poprzez naruszenie obowiązku prowadzenia postępowania w sposób pogłębiający zaufanie uczestnika postępowania do organu władzy publicznej w związku z wydaniem Postanowienia w przypadku braku podstaw faktycznych i prawnych do jego wydania oraz zakwestionowaniu w treści uzasadnienia Postanowienia prawidłowości wydania ważnej i obowiązującej koncesji oraz poprzez odmowę wydania świadectwa pochodzenia w tym samym stanie faktycznym i prawnym, jak uprzednio wydane świadectwa pochodzenia.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. jako przedsiębiorstwo energetyczne prowadzi działalność m.in. w zakresie wytwarzania energii elektrycznej (k. 42 akt sąd.) na podstawie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej udzielonej

decyzją Prezesa URE z dnia 12 października 1998 r. nr (...) (...) (okoliczność bezsporna). Decyzja ta była wielokrotnie zmieniana.

(...) wytwarza energię elektryczną w jednostce wytwórczej Elektrownia (...) zlokalizowanej w miejscowości R..

Decyzją z dnia 04 maja 2009 r. dotyczącą zmiany ww. koncesji (k. 70-74 akt sąd.) Prezes URE określił, iż przedmiotem działalności (...) jest wytwarzanie energii elektrycznej w elektrowni przedsiębiorcy (...) S.A. w źródle zlokalizowanym w miejscowości R. o łącznej mocy zainstalowanej 4400 MW. Wytwarzana energia elektryczna pochodzić miała ze spalania paliw konwencjonalnych (węgla brunatnego i oleju opałowego) w ośmiu kotłach parowych typu BB -1150 oznaczonych numerami od 5 do 12 oraz spalania paliw konwencjonalnych lub ze wspólnego spalania paliw konwencjonalnych i biomasy w pozostałych czterech kotłach parowych typu BB -1150 oznaczonych numerami od 1 do 4. Kotły zasilać miały parą dwanaście turbozespołów z turbinami wytwarzającymi energię elektryczną w kogeneracji. Decyzja o zmianie koncesji z dnia 04 maja 2009 r. została wydana przez Prezesa URE na podstawie informacji znajdujących się w przygotowanej przez (...) dokumentacji, jak „Dokumentacja Uwierzytelniająca. Instalacja do produkcji oraz rozliczeń energii ze źródeł odnawialnych w (...) S.A.” r. (k. 75-148 akt sąd.) oraz „Opinia o przygotowaniu instalacji oraz procedur związanych z produkcją i rozliczaniem energii odnawialnej w (...) S.A.” (k.149-163 akt sąd.).

Następnie decyzja o udzieleniu koncesji została jeszcze zmieniona decyzją z dnia 02 kwietnia 2010r. (k. 165-168), do której załączono dokumentację uwierzytelniającą (k. 169-241 akt sąd.) i opinię o przygotowaniu instalacji (k. 242-249 akt sąd.) oraz decyzją z dnia 07 października 2011r. (k. 251- 254 akt sąd.).

Zgodnie z Dokumentacją uwierzytelniającą węgiel z kopalni do elektrowni dostarczany jest trzema przenośnikami taśmowymi (15.09, 15.10 i 15.11) do budynku węzła rozdzielczego (PO). Budynek węzła rozdzielczego połączony jest systemem taśmociągów z następującymi obiektami: z zasobnikiem szczelinowym (przenośniki C11, C21, C31) z placem składowym prawym (przenośnik A11). Węgiel z przenośnika A11 odbierany jest przez przenośnik B11 i poprzez ładowarko- zwałowarkę może być podawany na plac węglowy (...) (...) węgla lub bezpośrednio na przenośniki C14 lub C15 w zależności od ustawienia głowicy przejezdnej i wyboru drogi transportu (k. 89, k.184 akt sąd.).

Próbki węgla pobierane są z wykorzystaniem trzech automatycznych próbobierni zainstalowanych w miejscu przesypu paliwa z przenośników taśmowych znajdujących się w galerii skośnej oznaczonych symbolem (...) na przenośniki oznaczone symbolem (...) (k. 90, k.116, k.186, 211 akt sąd.). W przesypach z przenośników D12 lub D23 (D33 lub D43, D53 lub D63) wmontowane są przenośniki kubelkowe do pobierania próbek paliwa do badań chemicznych (k. 90, k.186 akt sąd.).

Biomasa dostarczana jest do elektrowni transportem samochodowym. Przy wjeździe na teren elektrowni transport biomasy poddawany jest pomiarowi masy. Miejscem przeładunku biomasy z samochodów na układ przenośników transportowych nawęglania jest część awaryjnego placu węglowego elektrowni ((...) (...)), po jednej stronie torowiska ładowarko- zwałowarki. W trakcie rozładowywania dostawy biomasy pobierana jest próbka biomasy do przygotowania średniej dobowej próbki laboratoryjnej do oznaczenia parametrów fizykochemicznych. Rozładowana biomasa na placu operacyjnym (wyodrębniona część awaryjnego placu węglowego (...) (...)) transportowana jest przez dwie spalinowe ładowarki kołowe do leja zasykowego, zabudowanego za przenośnikiem B11. Przenośnikiem B11 biomasa transportowana jest do ciągu przenośników (C14 lub C15), którymi transportowany jest węgiel brunatny do kotłów od nr 1 do nr 4 lub po zmianie kierunku przesuwu taśmy przenośnika C14 węgiel i biomasa podawana jest do kotłów od nr 5 do nr 8 (k.87, k. 183 akt sąd.).

Opinia o przygotowaniu instalacji wskazuje, że wyznaczenie ilości energii wyprodukowanej z odnawialnych źródeł odbywa się na podstawie wyznaczenia udziału energii chemicznej biomasy w energii chemicznej paliwa zużywanego do wytworzenia energii elektrycznej i ciepła zgodnie z wymogami Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw

pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej oraz zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2008r. Nr 156, poz. 969) (k. 247 akt sąd.).

Podczas procesu technologicznego w Elektrowni (...) za wagami umiejscowionymi w ciągu technologicznym, służącymi do określania ilości zużywanych paliw wydzielono miejsce na placu magazynowym do składowania paliwa (zeznania świadka M. P. (1) k. 535, 536 akt sąd.). Plac ten mógł być wykorzystywany podczas normalnej pracy instalacji (k.88, k.184 akt sąd.).

Lokalizacja wag do pomiaru masy paliw i próbobierni do pobierania próbek do badania właściwości fizykochemicznych poszczególnych rodzajów paliw niezbędnych do obliczenia ich wartości opałowej zainstalowanych w ciągu technologicznym stosowanym w Elektrowni była różna. Odległość wag od próbobierni wynosiła ok. 1500 m (5 min.) P. mimo, że pracują automatycznie są wyłączane ręcznie (zeznania św. k. 534, 535, 536 akt sąd.). Z kolei jak wskazał powód w piśmie z dnia 8 grudnia 2011 r. skierowanym do Prezesa URE (k. 35 akt adm.) pobór próbek biomasy odbywa się na placu operacyjnym biomasy z każdego samochodu po jego rozładowaniu.

W dniu 09 maja 2012 r. do Urzędu Regulacji Energetyki wpłynął wniosek przedsiębiorcy (...) S.A. z dnia 23 kwietnia 2012 r. o wydanie świadectwa pochodzenia energii elektrycznej zaliczanej do wytworzonej w (...), wytworzonej w jednostce wytwórczej Elektrownia (...) zlokalizowanej w miejscowości R., o mocy zainstalowanej 4440 MW, w ilości 35 937,809 MWh, w okresie od 01 marca 2012 r. do 31 marca 2012 r. Operator systemu elektroenergetycznego potwierdził ilość energii elektrycznej zmierzonej na odciskach generatora oraz fakt, że wniosek został mu przedłożony dnia 26 kwietnia 2012 r. (k. 1- 8 akt adm.).

W toku postępowania zainicjowanego złożeniem ww. wniosku Prezes Urzędu Regulacji Energetyki uwzględnił znane mu z urzędu informacje uzyskane w trakcie innego postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek Przedsiębiorcy zawarty w piśmie z dnia 15 września 2011 r. (k. 20-23 akt adm.) dotyczący zmiany koncesji z dnia 12 października 1998 r. na wytwarzanie energii elektrycznej w jednostce wytwórczej Elektrownia (...), a doprecyzowany w piśmie z dnia 07 października 2010r. (k. 24-25 akt adm.).

Prezes URE zgromadził materiał dowodowy, z którego wynika, iż wobec ubiegania się przez Przedsiębiorcę o zmianę koncesji, pismem z dnia 23 listopada 2011 r. (k. 26 akt adm.) wezwał Przedsiębiorcę m.in. do przesłania opisu sposobu poboru próbek paliw (konwencjonalnych i biomasy) i pomiaru masy tych paliw, ze względu na fakt, iż Dokumentacja uwierzytelniająca nie pozwala na jednoznaczne określenie spełniania przez Elektrownię (...) zapisów § 6 ust. 4 pkt 1-3 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii (Dz.U. z 2008r. Nr 156, poz. 969 z późn. zm.).

Przedsiębiorca udzielił mu odpowiedzi w piśmie z dnia 08 grudnia 2011 r. (k. 35-39 akt adm.) przesyłając w szczególności „Opis sposobu poboru próbek paliw (konwencjonalnych i biomasy) oraz pomiaru masy tych paliw.”, z którego treści w ocenie Prezesa URE wynikało, że jednostka wytwórcza Elektrownia (...) zlokalizowana w miejscowości R. nie spełnia wymagań wskazanych w § 6 ust. 4 pkt 1 i 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008 r.

Dodatkowo w ślad za ww. pismem Przedsiębiorca przesłał również pismo z dnia 14 grudnia 2011 r. (k. 28 akt adm.), w którym m.in. oświadczył, że „(...) zamierzamy przebudować nasze układy pomiarowe, z zachowaniem zgodności ze stanowiskiem (...), w świetle rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008 r., w zakresie opomiarowania paliw biorących udział w procesie współspalania biomasy”. Do pisma tego załączył opracowanie pt. „Zwiększenie możliwości współspalania biomasy w (...) S.A. Oddział Elektrownia (...)” (k. 29-34 akt adm.).

Podczas spotkania przedstawiciela Przedsiębiorcy z przedstawicielami Urzędu Regulacji Energetyki w dniu 22 grudnia 2011 r. Przedsiębiorca potwierdził zamiar podjęcia działań mających na celu dostosowanie jednostki, w najszybszym możliwym terminie do wymagań ww. rozporządzenia (k. 40 akt adm.).

Następnie Prezes URE, pismem z dnia 21 września 2012 r. (k. 41 akt adm.), wezwał Przedsiębiorcę do udzielenia jednoznacznej odpowiedzi na pytanie, czy jednostka wytwórcza Elektrownia (...) zlokalizowana w miejscowości R. spełnia już wymagania określone w Rozporządzeniu, dotyczące jednostek wytwórczych, w których są spalane biomasa lub biogaz z innymi paliwami, w tym w szczególności wymagania wskazane w § 6 ust. 4 pkt 1 i 3 rozporządzenia.

W odpowiedzi na ww. pismo Przedsiębiorca w piśmie z dnia 11 października 2012 r. (k. 45-46 akt adm.) poinformował między innymi, że od czasu wydania mu koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej, uwzględniającej w przedmiocie i zakresie działalności współspalanie biomasy z paliwami konwencjonalnymi w jednostce wytwórczej Elektrownia (...) zlokalizowanej w miejscowości R. w układach pomiarowych paliw i sposobie ich rozliczania nie zaszły żadne zmiany. Przedsiębiorca stwierdził ponadto, że ww. jednostka wytwórcza spełnia wymogi określone w Rozporządzeniu, co w jego opinii zostało potwierdzone przez Urząd Regulacji Energetyki w drodze wydania decyzji z dnia 04 maja 2009r. nr (...) (...) - (...) zmieniającej decyzję o udzieleniu koncesji z dnia 12 października 1998 r. Nr (...) (...) Przedsiębiorca podniósł, iż wówczas do wniosku o wydanie rozszerzonej koncesji dołączono Dokumentację Uwierzytelniającą, której zgodność z obowiązującym prawem potwierdził Urząd Regulacji Energetyki, a dokumentacja przedstawiała opis i schematy układów podawania i rozliczania biomasy i pozostałych paliw.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki załączył do materiałów niniejszej sprawy także pismo Przedsiębiorcy uzyskane w toku postępowania o wydanie świadectw pochodzenia z kogeneracji za II kwartał 2012 r. We wskazanym piśmie z dnia 11 października 2012 r. (k. 47-49 akt adm.) Przedsiębiorca podał m.in., że przy wyliczeniu zużycia węgla uwzględnia się węgiel zważony, a jeszcze nie zużyty, przebywający w zasobnikach i na placu awaryjnym, nazywany w załączniku nr 9 „zapasami”.

Pismem z dnia 16 listopada 2012r. Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie zmiany zakresu koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w związku z ujawnieniem okoliczności wskazujących na zaistnienie stanu prawnego niezgodnego z warunkami określonymi w koncesji oraz przepisami regulującymi działalność gospodarczą objętą koncesją (k. 50-52 akt adm.).

W dniu 28 grudnia 2012r. Prezes URE wydał zaskarżone postanowienie, którym odmówił wydania świadectwa pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostce wytwórczej Elektrownia (...) zlokalizowanej w miejscowości R., w okresie od 01 marca 2012 r. do 31 marca 2012 r. w ilości 35 937,809 MWh z uwagi na fakt, iż w danym okresie wytworzenia Przedsiębiorca prowadził działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu energii elektrycznej bez dopełnienia wymagań przewidzianych w § 6 ust. 4 pkt 1 i 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008r. (Dz.U. Nr 156, poz. 969 z późn. zm.), tj. wymagań niezbędnych do uznania wytwarzanej energii za odnawialną.

Decyzją z dnia 10 czerwca 2013r. nr (...) (...) - (...) Prezes URE zmienił rozstrzygnięcie decyzji z dnia 12 października 1998 r. nr (...) (...)z późn.zm. w sprawie udzielenia Przedsiębiorcy koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej, w kwestii przedmiotu i zakresu działalności, poprzez stwierdzenie, że energii elektrycznej wytworzonej w Elektrowni (...) nie zalicza się do energii wytworzonej w odnawialnym źródle energii oraz poprzez wykreślenie z treści tej decyzji zapisów dotyczących Dokumentacji uwierzytelniającej oraz Opinii o przygotowaniu instalacji, które utraciły moc załączników do decyzji koncesyjnej (k. 319-325 akt sąd.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności zeznań świadka M. P. (1) oraz powołanych odpisów dokumentów, których autentyczności ani treści strony nie kwestionowały, zaś Sąd także nie miał wątpliwości co do ich wartości dowodowej, stąd były one przydatne dla ustalenia stanu faktycznego.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 9e ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012r. poz. 1059 j.t.) świadectwo pochodzenia wydaje Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, złożony za pośrednictwem operatora systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania znajduje się odnawialne źródło energii określone we wniosku, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku. Do wydawania świadectw pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń. Z tym, że zgodnie z obowiązującymi regulacjami wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii powinien odpowiadać wymogom określonym w art. 9e ust. 4, ust. 4a, ust. 4b, ust. 5 ustawy Prawo energetyczne.

Ponadto wobec tego, że w myśl art. 9e ust. 1 Pe świadectwo pochodzenia jest potwierdzeniem wytworzenia energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii, świadectwo takie może otrzymać wyłącznie przedsiębiorca, który faktycznie wytworzył energię w takim źródle. Tym samym samo spełnienie warunków formalnych wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia nie obliguje do wydania takiego świadectwa. Należy mieć na względzie także regulacje merytoryczne świadczące o wytwarzaniu energii w odnawialnym źródle, jakie przedsiębiorca musi spełnić, aby można było uznać, że wytwarzał energię w odnawialnym źródle i aby Prezes URE wydał rzeczony świadectwo zgodnie ze stanem faktycznym.

I tak stosownie do treści § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii (Dz.U. Nr 156, poz. 969 ze zm.) w jednostce wytwórczej, w której są spalane biomasa lub biogaz wspólnie z innymi paliwami, do energii wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii zalicza się część energii elektrycznej lub ciepła odpowiadającą udziałowi energii chemicznej biomasy, lub biogazu w energii chemicznej paliwa zużywanego do wytwarzania energii, obliczaną na podstawie rzeczywistych wartości opałowych tych paliw, z zastrzeżeniem § 9 ust. 1.

Natomiast decyzją z dnia 04 maja 2009 r. Prezes URE określił, iż przedmiotem działalności (...) jest wytwarzanie energii elektrycznej w elektrowni przedsiębiorcy (...) S.A. w źródle zlokalizowanym w miejscowości R. o łącznej mocy zainstalowanej 4400 MW. Wytwarzana energia elektryczna pochodzić miała ze spalania paliw konwencjonalnych (węgla brunatnego i oleju opałowego) lub właśnie ze wspólnego spalania paliw konwencjonalnych i biomasy.

Wprawdzie podstawowym dokumentem uzasadniającym ubieganie się przez przedsiębiorcę o wydanie wymienionego świadectwa pochodzenia jest koncesja udzielona przedsiębiorcy na wytwarzanie energii elektrycznej w odnawialnym źródle, a takiego sformułowania w koncesji powoda wprost nie zawarto, to jednak energia elektryczna wytworzona w jednostce wytwórczej, w której są spalane biomasa lub biogaz z innymi paliwami (jak u powoda), może zostać uznana za wytworzoną w odnawialnym źródle energii wtedy, gdy ta jednostka wytwórcza spełnia wymagania określone w § 6 ust. 4 pkt 1 i 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008r., zgodnie z którymi w przypadku spalania w jednostce wytwórczej biomasy lub biogazu wspólnie z innymi paliwami:

- pomiary masy biomasy w postaci stałej i paliwa stałego innego niż biomasa obejmują pomiary masy każdego z tych paliw dostarczonych do procesu spalania;
- pobieranie próbek do badania właściwości fizykochemicznych poszczególnych rodzajów paliw, niezbędnych do obliczenia ich wartości opałowej, zwanych dalej "właściwościami fizykochemicznymi", i pomiar masy tych paliw należy wykonywać w tym samym czasie i miejscu.

Tylko bowiem w przypadku zachowania procedury określonej w tych przepisach można dokonać prawidłowych obliczeń co do ilości i jakości paliwa dostarczonego do procesu spalania, przez co będzie można uzyskać wynik odzwierciedlający część energii elektrycznej lub ciepła odpowiadającą udziałowi energii chemicznej biomasy, lub biogazu w energii chemicznej paliwa zużywanego do wytwarzania energii, obliczaną na podstawie rzeczywistych wartości opałowych tych paliw, która z kolei może zostać uznana w myśl § 6 ust. 1 rozporządzenia za energię wytworzoną w odnawialnym źródle energii.

Wszelkie zakłócenia i wadliwości wpływające na pomiar biomasy i paliwa stałego oraz brak odpowiedniej synchronizacji pobierania próbek spowoduje błędne wyznaczenie parametrów paliw, a w konsekwencji pokaże błędny wynik liczbowy energii traktowanej jako wytworzona w odnawialnym źródle.

Tymczasem, jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, taka wadliwość zachodziła w przypadku jednostki wytwórczej Elektrownia (...) należącej do powoda.

W odniesieniu do warunku określonego w § 6 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia wskazać trzeba, że instalacje pracujące w Elektrowni (...) i rozwiązania tam stosowane nie gwarantują, że pomiary masy biomasy w postaci stałej i paliwa stałego innego niż biomasa obejmują pomiary masy każdego z tych paliw dostarczonych do procesu spalania. W sprawie udowodniono, że „przy wyliczeniu zużycia węgla uwzględnia się węgiel zważony, a jeszcze nie zużyty, przebywający w zasobnikach i na placu awaryjnym zwany zapasami” (k. 48 akt adm.). Przedmiotowy plac znajduje się za wagami i istnieje możliwość składowania na nim węgla po zważeniu nie tylko w sytuacjach awaryjnych. Jak wynika bowiem z Dokumentacji uwierzytelniającej opisującej instalację do produkcji i procedury rozliczeń energii ze źródeł odnawialnych działających w (...) S.A. węgiel z przenośnika transportującego węgiel (A11) odbierany jest przez inny przenośnik (B11) i poprzez ładowarko- zwałowarkę może być podawany na plac węglowy (...)/5 o poj. 8000 Mg węgla lub bezpośrednio na przenośniki C14 lub C15 w zależności od ustawienia głowicy przejazdnej i wyboru drogi transportu (k. 184 akt sąd.). Występujący w sprawie świadek M. P. (1) - pracownik powoda potwierdził, że dany plac węglowy znajduje się za wagami węglowymi, przy czym nie ma opomiarowania tego składu (k.535 akt sąd.).

Wobec tego, że paliwo może być składowane za wagami, okoliczność ta wzbudza wątpliwości co do rzeczywistej wagi paliwa dostarczonego do procesu spalania. Praktyka ta nie zapewnia bowiem, że identyczna waga zważonego już paliwa zostanie dostarczona do procesu spalania. Wagi nie są bowiem umiejscowione w punkcie, w którym następuje pomiar paliw dostarczonych bezpośrednio do procesu spalania, stąd masa tych paliw może przed podaniem do kotła ulec zmianie z uwagi na możliwość nierejestrowanego przez wagi podania paliwa składowanego na placu. Należy zatem uznać, że skoro każdorazowe podanie do procesu spalania paliwa z placu magazynowego nie jest rejestrowane przez wagi, nie można ustalić rzeczywistej ilości dostarczonych do spalania paliw, a w konsekwencji nie można ustalić rzeczywistego wolumenu energii elektrycznej, która powinna zostać objęta świadectwem pochodzenia. Istnieje więc taka możliwość, że węgiel rzucony w ostatnim dniu miesiąca na plac będzie wykorzystany do spalania w kolejnym okresie, a więc zostałby uwzględniony we wzorze określającym ilość wytworzonej energii elektrycznej nie w tym okresie, w którym został zważony, tylko w tym, w którym został spalony (zeznania świadka M. P. k. 536 akt sąd.) tymczasem jak wiadomo, świadectwa pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostce wytwórczej wydawane były powodowi za okresy miesięczne.

Z powyższego wynika zatem, że stosowany przez powoda pomiar ilości węgla pozwala na ustalenie ogólnej masy węgla dostarczonego do elektrociepłowni, lecz w żadnym przypadku na ustalenie ilości węgla brunatnego dostarczonego do współspalania z biomasą.

Proces technologiczny zastosowany w Elektrowni (...) nie zapewnia również, aby pobieranie próbek do badania właściwości fizykochemicznych poszczególnych rodzajów paliw, czyli węgla brunatnego i biomasy, niezbędnych do obliczenia ich wartości opałowej i pomiar masy tych paliw był wykonywany w tym samym czasie i miejscu.

Próbki węgla pobierane są z wykorzystaniem trzech automatycznych próbobierni zainstalowanych w miejscu przesyłu paliwa z przenośników taśmowych znajdujących się w galerii skośnej oznaczonych symbolem (...) na przenośniki

oznaczone symbolem (...) (k. 186, 211 akt sąd.), natomiast wagi zainstalowane są na przenośnikach taśmowych 15.09, 15.10, 15.11. prowadzących do budynku węzła rozdzielczego.

Miejsce wykonywania próbek węgla brunatnego w celu określenia właściwości fizykochemicznych nie jest bowiem zlokalizowane w miejscu ważenia tego paliwa, gdyż próbki węgla pobierane są w tzw. próbobierniach umieszczonych w odległości 1500 m, ok. 5 min. od wag do próbobierni (zeznania świadka k. 534 akt sąd.). Taka organizacja procesu technologicznego jest niezgodna z wymaganiami określonymi w przepisie § 6 ust. 4 pkt 3 rozporządzenia i niewątpliwie dowodzi to braku jednorodności miejsca ważenia i poboru próbek.

Dodatkowo, jak wskazał pozwany, urządzenia do poboru próbek paliwa (próbobiernie zainstalowane w miejscu przesyłu paliwa z przenośników taśmowych znajdujących się w galerii skośnej oznaczone symbolem D22, D12, D32, i D42) zlokalizowane zostały w miejscu dostarczania do spalania nie tylko węgla brunatnego ale i biomasy co może powodować, że do badania właściwości fizykochemicznych poszczególnych paliw mogą zostać pobrane poza kontrolą próbki mieszaniny węgla brunatnego i biomasy. Skutkowałoby to niewłaściwym obliczeniem wartości opałowej poszczególnych paliw wykorzystywanych w procesie wytwarzania energii elektrycznej, a przecież na jej podstawie oblicza się wolumen energii elektrycznej zaliczanej do energii wytworzonej w odnawialnym źródle.

Przeznaczona do spalania w procesie produkcyjnym biomasa dostarczana jest do elektrowni transportem samochodowym i ważona na wadze samochodowej przed placem składowania. Świadek M. P. (1) zeznał, że próbka biomasy pobierana jest do badań laboratoryjnych w trakcie wyładowywania samochodu (k. 537 akt sąd.). Sąd nie dał wiary zeznaniom w tym zakresie, gdyż są one sprzeczne z wyjaśnieniami powoda przedstawionymi w piśmie z dnia 8 grudnia 2011 r. skierowanym do Prezesa URE (k. 35-39 akt adm.), gdzie powód podał, że „pobór pierwotnych próbek odbywa się na Placu (...) z każdego samochodu po jego rozładunku. Próbka pierwotna to porcja paliwa pobrana podczas pojedynczej operacji pobierania z przemy powstaje z rozładunku samochodu.”(k.37v akt adm.). Tym samym pobieranie próbek biomasy do badania właściwości fizykochemicznych i pomiar tego paliwa przeznaczonego do procesu spalania nie odbywa się w tym samym czasie i miejscu.

Wobec powyższego nie można stwierdzić, że doszło do wytworzenia energii elektrycznej w źródle spełniającym warunki określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii. Tym samym energii wytworzonej w okresie od 01 marca 2012 r. do 31 marca 2012 r. kiedy Przedsiębiorca nie spełniał ww. wymagań nie można uznać za odnawialną, a tylko dla takiej energii wydaje się świadectwo pochodzenia zgodnie z art. 9e ust. 1 ustawy Prawo energetyczne.

Natomiast sprawdzenia w zakresie pochodzenia energii Prezes URE mógł dokonać z urzędu przed wydaniem świadectwa pochodzenia. Prezes URE dysponuje bowiem w postępowaniu dotyczącym wydania świadectw pochodzenia danymi, które zostały zgromadzone w toku postępowania koncesyjnego, ale w razie potrzeby wyjaśnienia stanu faktycznego może prowadzić postępowanie wyjaśniające w niezbędnym zakresie (tak Sąd Apelacyjny w postanowieniu z dnia 10 lipca 2014 r. sygn. akt VI ACz 751/14 wydanym w analogicznej sprawie).

Sąd zważył, że mimo, iż świadectwo pochodzenia jest swoistym rodzajem zaświadczenia, przepisy o wydawaniu zaświadczeń stosuje się do niego odpowiednio w zakresie, w jakim nie pozostaje to w sprzeczności z przepisami ustawy Prawo energetyczne i aktów wykonawczych – lex specialis, a zatem Prezes URE nie może potwierdzić w świadectwie faktu wytworzenia przez powoda określonej ilości energii elektrycznej w odnawialnym źródle, jeśli w świetle ww. rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008r. nie można oszacować wolumenu wytworzenia energii w tym źródle przez powoda. Prezes URE jest bowiem obowiązany potwierdzać świadectwem pochodzenia prawdę obiektywną co do faktów i prawa, zaś przed jego wydaniem jest uprawniony do badania stanu faktycznego. Jest to o tyle istotne, że świadectwa pochodzenia pełnią funkcję sui generis papierów wartościowych, które inkorporują określone wartości majątkowe (tak Sąd Apelacyjny w powołanym postanowieniu w sprawie o sygn. akt VI ACz 751/14).

Zaznaczenia również wymaga, że sama decyzja w przedmiocie koncesji wydanej Przedsiębiorcy nie wiąże organu regulacyjnego w odrębnej sprawie. Związanie organu regulacyjnego wydaną uprzednio decyzją ma znaczenie wyłącznie proceduralne. Nie można więc przyjąć, iż organ ten nie ma prawa weryfikacji danych zawartych we wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia i kontroli układu wytwarzania. Przyjęcie stanowiska odmiennego prowadziłoby do konieczności uznawania a priori decyzji koncesyjnej jako samoistnego wyznacznika dla uzyskania świadectwa pochodzenia, nawet w przypadku gdy stan faktyczny będący podstawą do wydania koncesji uległ zmianie i przykładowo mimo, że przedsiębiorstwo w dacie wydania koncesji produkowało energię w źródle odnawialnym, w czasie wytwarzania energii objętej wnioskiem o wydanie świadectwa nie dysponowało zapleczem technologicznym, aby takową energię produkować.

Istotnym jest w niniejszej sprawie, że powód mógł produkować energię elektryczną w kogeneracji w oparciu o układ opisany w Dokumentacji uwierzytelniającej, bowiem uprawnienie takie wynikało z treści decyzji koncesyjnych. Jednak możliwość ubiegania się o pomoc publiczną w postaci wydania świadectw pochodzenia zależała od spełnienia dalszych warunków dla uznania wytworzonej energii elektrycznej jako energii wytworzonej w odnawialnym źródle, m.in. wynikających z rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008r., których powód nie spełnił. Powód nie wypełnił przesłanek tam przewidzianych i zaniechał doprowadzenia swojej instalacji do stanu zgodnego z tym aktem prawnym, tak więc Prezes URE nie mógł wydać świadectwa potwierdzającego wytworzenie energii w odnawialnym źródle. Prezes URE słusznie odmówił zatem wydania świadectwa pochodzenia dla energii wytworzonej przez powoda w Elektrowni (...) w ilości 35 937,809 MWh w okresie 01 marca 2012r. – 31 marca 2012r.

Zdaniem Sądu przedstawione przez (...) dowody i oparte na nich zarzuty nie podważają zasadności zaskarżonego postanowienia. Z faktu przyznania powodowi koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w procesie wspólnego spalania paliw konwencjonalnych i biomasy nie wynika domniemanie, że wytwarzana w procesie technologicznym przedstawionym w Dokumentacji Uwierzytelniającej energia elektryczna musi bądź może być uznana za energię pochodzącą z odnawialnego źródła. Wobec tego brak jest podstaw do uznania za uzasadniony zarzutu z pkt 3 zażalenia odnośnie naruszenia przez pozwanego art. 32 ust. 1 Pe w zw. z art. 58 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w zw. z art. 41 ust. 3 Prawa energetycznego, ponieważ prowadzone przez Prezesa URE postępowanie zakończone wydaniem zaskarżonego postanowienia nie dotyczyło koncesji, tylko wydania świadectwa pochodzenia. Także fakt wcześniejszego wydania powodowi świadectw pochodzenia wymienionych w odwołaniu pomimo niespełnienia wymagań określonych w przepisach Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008 r. nie oznacza, że po ustaleniu tej okoliczności przez pozwanego i stwierdzeniu, iż wytwarzana energia elektryczna nie może być uznana za wyprodukowaną w źródle odnawialnym Prezes URE obowiązany jest do dalszego wydawania świadectw pochodzenia. Takie działanie byłoby sprzeczne z obowiązującymi przepisami, bowiem sankcjonowałoby wydawanie przez organ zaświadczeń niezgodnych ze stanem faktycznym ustalonym przy rozpoznawaniu konkretnego wniosku czyli nieprawdziwych. Tak więc uprzednie wydawanie przez Prezesa URE świadectw za poprzednie okresy, jak uznał pozwany wynikające z oparcia na błędnych przesłankach, nie rzutuje na kolejne postępowanie, w którym Prezes Urzędu rozstrzyga w sprawie konkretnego wniosku.

Wobec powyższego za nietrafne należało uznać zarzuty wymienione w pkt.1 i 2 zażalenia dotyczące naruszenia powołanych przez powoda przepisów Prawa energetycznego i rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008 r. Wbrew twierdzeniom powoda w sprawie istniały negatywne przesłanki do wydania świadectwa pochodzenia, ponieważ użytkowane przez powoda źródło energii nie spełniało warunków, od których przepisy Prawa energetycznego i rozporządzenia Ministra Gospodarki z 2008 r. uzależniają wydanie świadectwa pochodzenia energii ze źródeł odnawialnych.

Należy także podnieść, że zdaniem Sądu dane uzyskane przez Prezesa URE w trakcie postępowania o udzielenie koncesji mogą i powinny być przez niego zweryfikowane w postępowaniu o wydanie świadectwa pochodzenia energii, w sytuacji, gdy powziął on wiedzę o istniejących nieprawidłowościach. Powód wadliwie postrzega związanie Prezesa URE decyzją koncesyjną. Zgodnie z treścią art. 110 k.p.a. organ administracji publicznej, który wydał decyzję jest nią związany od chwili jej doręczenia lub ogłoszenia, o ile kodeks nie stanowi inaczej. Zgodnie ze stanowiskiem

doktryny powołany przepis wprowadza związaną z wydaną przez siebie decyzją w znaczeniu proceduralnym, co oznacza, że wydanie decyzji koncesyjnej kończy konkretną sprawę wydaniem rozstrzygnięcia i uniemożliwia organowi zmianę własnego stanowiska wyrażonego w już doręczonej lub ogłoszonej decyzji, o ile przepisy kodeksu postępowania administracyjnego nie stanowią inaczej, nie daje to jednak podstaw do przyjęcia, że stanowisko wyrażone przez organ w jednej konkretnej sprawie wiąże ten organ w innych sprawach. Wobec tego, nie było podstaw do uznania za zasadne zarzutów dotyczących naruszenia przepisów postępowania administracyjnego wymienionych w pkt 4, 5 i 7 zażalenia.

Niezasadny okazał się także zarzut wymieniony w pkt 6 zażalenia. Zgodnie z art. 9 e ust. 1 Prawa energetycznego świadectwo pochodzenia jest potwierdzeniem wytworzenia energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii, natomiast ust. 5a powołanego art. 9 e Pe wskazuje, jakie powinno być rozstrzygnięcie Prezesa URE w przypadku złożenia wniosku po terminie, nie definiując innych przypadków, w razie zaistnienia których należy odmówić wydania świadectwa pochodzenia. Nie mniej, nie można przyjąć, jak wydaje się chciał wykazać powód, iż Prezes URE winien automatycznie wydać świadectwo pochodzenia, gdy przedmiotowy wniosek spełnia wymagania formalne i został zachowany termin do jego złożenia. Zdaniem Sądu, Prezes URE jest uprawniony do odmowy wydania świadectwa pochodzenia, jeśli nie może potwierdzić poprzez wydanie świadectwa, że przedsiębiorstwo we wskazanym we wniosku przedziale czasu wytworzyło określoną ilość energii w źródle energii spełniającym warunki, od których przepisy ustawy Prawo energetyczne i aktów wykonawczych (w tym rozporządzeń) uzależniają wydanie świadectwa potwierdzającego wytworzenie energii w odnawialnym źródle energii. Skoro w zaskarżonym postanowieniu Prezesa URE nie ustalono, aby złożenie wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia nastąpiło z przekroczeniem terminu do tej czynności określonego w art. 9e ust. 4b Pe, to odmowa wydania świadectwa musiała znaleźć oparcie w przepisach k.p.a. o wydaniu zaświadczeń, w szczególności zastosowanie znajduje przepis art. 219 k.p.a., według którego odmowa wydania zaświadczenia (...) następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

W części rozstrzygającej zaskarżonego postanowienia Prezes URE odmówił wydania świadectwa pochodzenia energii właśnie na podstawie art. 219 k.p.a. Prezes URE błędnie jednak przyjął, że postanowienie odmawiające jest postanowieniem wydanym dla rozstrzygnięcia kwestii wypadkowej wynikłej w toku postępowania administracyjnego, ponieważ zdaniem Sądu zaskarżone postanowienie kończyło postępowanie zainicjowane wnioskiem powódki. Wobec tego zdaniem Sądu, w rozpatrywanej sprawie zastosowany przez Prezesa URE art. 219 k.p.a. nie pozostawał w związku z art. 123 k.p.a. Niezależnie od tego bezzasadnie są zarzuty zażalenie odnośnie niepodania podstawy prawnej rozstrzygnięcia.

Sąd dopuścił dowody z dokumentów załączonych przez powoda do zażalenia, z decyzji Prezesa URE z dnia 10 czerwca 2013 r. (o co wnioskowały obie strony) oraz z dokumentów znajdujących się w aktach administracyjnych, gdyż miały one znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie, a strony nie kwestionowały ich wiarygodności, stąd nie było potrzeby przedłożenia ich oryginałów.

Jeśli chodzi o wnioski dowodowe zgłoszone przez powoda w załączniku do protokołu, to Sąd w większości uznał je za spóźnione na podstawie art. 217 § 2 k.p.c., gdyż mogły być powołane przez stronę powodową wcześniej, a ponadto nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, jak przykładowo świadectwa legalizacji wag znajdujących się w Elektrowni powoda. Sąd dopuścił jedynie zgłoszony w załączniku dowód z zeznań świadka M. P. (1), który przybył na rozprawę poprzedzającą wydanie wyroku, ponieważ świadek ten posiadał wiedzę na temat sposobu wytwarzania przez przedsiębiorstwo powoda energii elektrycznej.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znajdując podstaw do uwzględnienia wniesionego przez powoda zażalenia, oddalił je na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. w zw. z art. 479⁵⁵ k.p.c.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. stosownie do wyniku sporu.

SSO Maria Witkowska